

Dag 1 – onsdag d. 7. august

Det blev aften d. 6. august, og det var tid at gå i seng. Bagagen var pakket og jeg havde allerede foretaget online check-in – ja, jeg var klar!

Der gik dog nogen tid, inden jeg faldt i søvn. Der for mange tanker gennem hovedet – program, aftaler vedr. indkvartering, udflugter, sejlads, deltagerne, vejret og meget mere. Det lykkedes dog at falde i søvn og få nogle timer, inden vækkeuret ringede.

Lidt morgenmad og så med metroen til lufthavnen. Et hurtigt kig på oversigten over flyafgange viste, at Grønlandsfly havde check-in i Terminal 2. Jeg var knap kommet til Terminal 2, før jeg fik øje på nogle af rejsedeltagerne – skønt. Vi var femten personer, som rejste onsdag og seks, som rejste torsdag.

Da vi skulle være selvforsørgende i Grønnedal, havde jeg taget kogegrej, sovepose og liggeunderlag med, ligesom jeg også skulle ha' plads til mit fotoudstyr og drone! Jeg havde kontrolvejret min bagage inden afgang, men man ved aldrig! Gudskelov - bagagen vejede 20,5 kg, så jeg slap for at betale overvægt. Jeg skylder nok at fortælle, at min rygsæk, som ikke blev vejret, vejede ca. 12 kg.

Da spiritus er belagt med en forholdsvis stor afgift, og derfor er meget dyr i Grønland, blev der også handlet lidt toldfrit. Der var således noget at blande isen op med under opholdet.

Der blev kaldt til afgang og vi begyndte at gå ombord. Flyet blev fyldt op, og det var tydeligt at se, at der var mange rygsækturister med på flyrejsen - særligt en del franskmænd og italienere.

Efter godt fire timers flyvning nærmede vi os Grønland. Vejret var ganske pænt, og snart fik vi et glimt af Østkystens fjelde, fjorde og gletsjere. Vi fløj over Narsarsuaq, inden flyet vendte om og gjorde klar til landing.

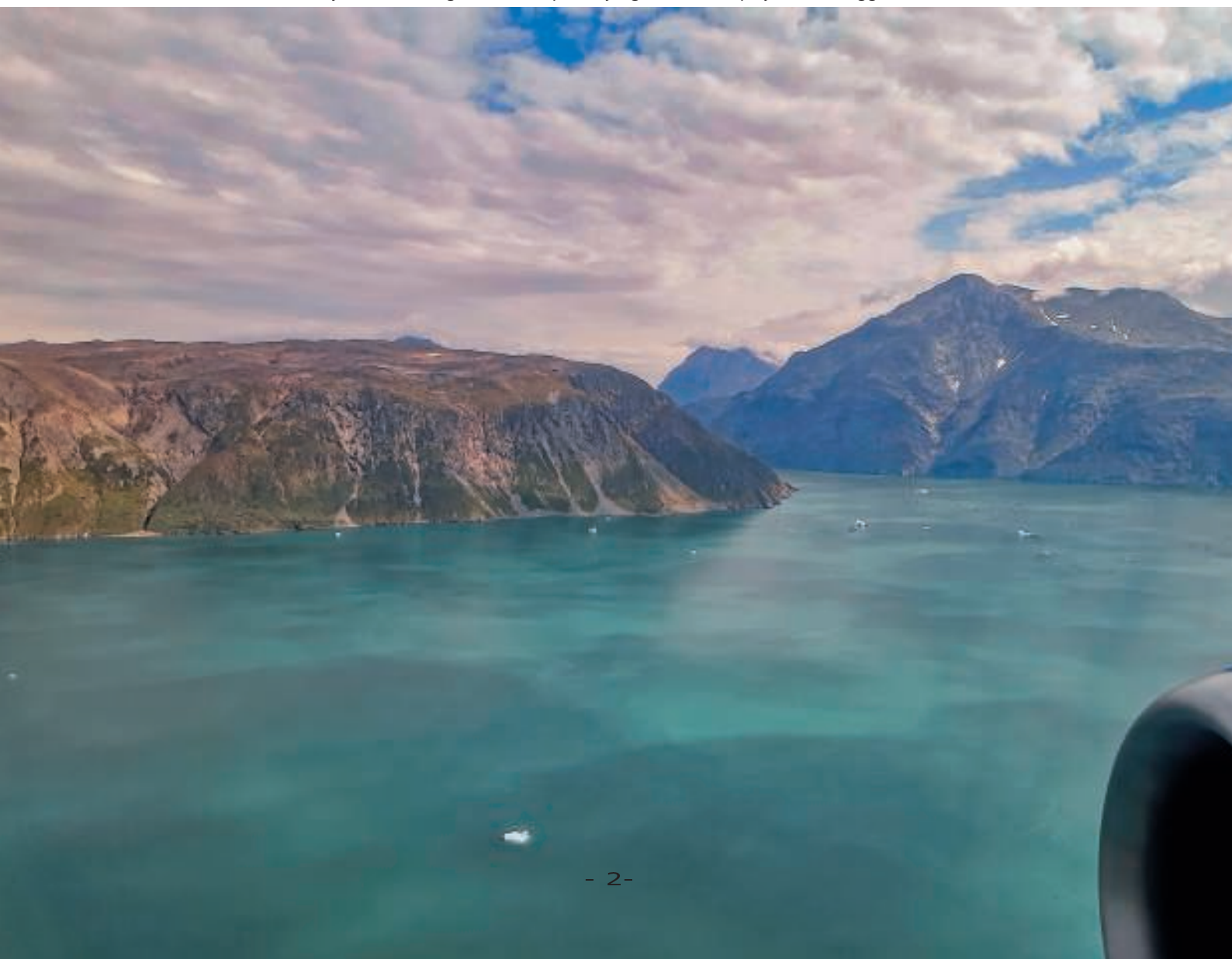
Vejret var fint, da vi da vi fløj over Østkysten. Det var det muligt at se fjelde, fjorde og gletsjere

Vi fløj over "den døde bræ" ved Narsarsuaq, som senere blev et udflugtsmål

På vej ind for landing i Narsarsuaq. Indsejlingen til Qooroq Isfjord ses i baggrunden

Så er vi landet i Narsarsuaq

Efter en fin landing stod vi snart i ankomsthallen og ventede på vores kufferter. Det var også tid til at stille urene fire timer tilbage (tidsforskellen mellem Danmark og Grønland).

Der var mange, som skulle køres til forskellige indkvarteringssteder (Vandrerhjemmet og Hotellet), og da kapaciteten for transport af bagage og rejsende er begrænset, ventede vi lidt, inden det blev vores tur.

Jeg brugte ventetiden til at besøgte Blue Ice' kontor og til at få en lille snak med Jacky. Jeg fik samtidig udleveret forskellige vouchere til rejsen (bådsejladser og indkvartering).

Det viste sig, at en af Grønnedalsforeningens medlemmer, John, var chauffør for Blue Ice. Han sørgede for at få vores bagage til Hotellet.

Den første dag var programsat med indkvartering og akklimatisering, men da vejret var forholdsvis pænt, var vi en del, der aftalte at tage på tur ind til Hospitalsdalen og til "Den døde bræ" for enden af Blomsterdalen.

Efter en hurtig omklædning og klargøring af fotogrej inklusive drone, fik vi John til at køre os ind til Hospitalsdalen (ca. 3 km). Vi aftalte, at vi skulle ringe til ham, når vi igen var tilbage. Der var heldigvis mobildækning i området.

Vi startede nu på vandreturen. Den første del af vejen bestod af større sten med enkelte gangstier langs kanten. Humøret var højt, og det varede ikke længe, inden alle havde fået varmen.

På vejen til Blomsterdalen havde vi enkelte pauser, hvor vi også anvendte tiden, til at få taget nogle billeder af den smukke natur.

Claus fotograferer med Blomsterdalen i baggrunden

Gruppebillede, hvor vi står med udsigt ud over Blomsterdalen

Vi fortsatte ad vejen, der gik ned til Blomsterdalen. Det første stykke var forholdsvis stejlt I bunden fulgte vi en vandresti, der førte os over sand, klippe og krat. Krattet var nogle steder over tre meter højt.

Aase og Jeanne kæmper sig gennem krattet

En lille bæk med dejligt vand – lige til at drikke

Vi gjorde holdt ved en elv, hvor vi kunne drikke det dejlige vand. Ved siden af den løb elven med smeltevand fra indlandsisen. Smeltevandet kunne ikke drikkes, da det var meget grumset af sedimenter. Vi nåede bunden af Blomsterdalen. Her var der opført en lille camp til brug for vandreturister.

Det er herfra ikke muligt at se brækanten. Der kræves en bestigning af fjeldet (ca. 350 m), og det havde vi ikke tid til.

Jeg fik min drone i luften og fik nogle flotte optagelser af elven og bræen. Bestigning af fjeldet var planlagt til at blive gennemført dagen efter.

På vej mod bunden af Blomsterdalen tæt på smeltevandselven. Der er tydelige stier, som leder os i den rigtige retning. I billedets venstre side findes "Den døde bræ", men den kan ikke ses fra vandrestien.

"Den døde bræ" set fra dronen. Gletsjeren bliver mindre år for år.

Blomsterdalen set inde fra elven tæt ved "den døde bræ"

Efter nogen tid ved bunden af Blomsterdalen var det tid til at returnere. Vi fulgte samme rute tilbage. Da vi nærmede os Hospitalsdalen, ringede jeg til John, og han ville snart komme og hente os.

På vej tilbage mod Hospitalsdalen

Hospitalsdalen, hvor det eneste synlige bevis for amerikanernes tilstedeværelse er pejsen

Hospitalsdalen havde under amerikanernes tid været fyldt med barakker. De var nu borte, og tilbage stod kun en pejs, som vi så havde tid til at se nærmere på.
Efter lidt ventetid kom John og kørte os tilbage til hotellet.

Tilbage på hotellet var det tid til et hurtigt bad, og så var vi klar til middag.
Grundet mangel på personale var hotellets restaurant lukket. Vi kunne dog spise i cafeteriet. Her mødtes vi med resten af vores selskab, og snakken gik hurtigt om dagens oplevelser.

Under middagen kom det frem, at Aase havde mistet sin mobiltelefon. Hun havde gennemført bagagen uden held og var kommet frem til, at den måtte være tabt under vandreturen. De, som ikke havde været med på vandreturen til Blomsterdalen, var vandret en tur til havnen eller havde blot nydt det gode vejr.

Hold I, som var taget afsted to uger før os, skulle ankomme ved midnatstid, så vi var flere, som ville vente på dem og høre om deres tur og oplevelser. Tidsforskellen, den friske luft, vandretur m.m. gjorde dog, at vi alle blev overmandet af træthed, og køjen havde en magnetisk tiltrækning.

Vi skulle dog møde dem dagen efter, så der var dømt godnat!